

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 7C/383/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715215491
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Mitterpák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2016:7715215491.2

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce, sudcom JUDr. Milanom Mitterpákom v právnej veci žalobcu M. S. C., B..K., V.. X.Q. X, C., P.: XX XXX XXX, T. A.. N. E., B., B. E. G.-E. & S., V.. H.. Z.. C. X-L., C., proti žalovanému Q. U., H.. X.XX.XXXX, H. C. M. XX, XXX XX M., t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom G. S., S. X. K. Z., v konaní o zaplatenie 70,70 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 EUR a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 16,50 EUR a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenu na tunajší súd domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 70,70 EUR, ako aj náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný sa pri cestovaní dopravným prostriedkom žalobcu - na linke MHD č. 61 dňa 26.3.2015 nepreukázal platným cestovným lístkom. Kontrolný pracovník žalobcu - revízor, mu preto uložil zaplatiť cestovné 0,70 EUR a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom 70,00 €, spolu teda vo výške 70,70 EUR v zmysle Čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a Čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Žalovaný túto sumu doposiaľ neuhradil, ani napriek písomnej upomienke „ Pokus o zmier - výzva na zaplatenie“ zo dňa 4.5.2015, v ktorej mu bola poskytnutá dodatočná lehota na plnenie.

Dňa 27.8.2015 vydal tunajší súd v konaní platobný rozkaz č. k. 7C/383/2015 (čl. 10 spisu), ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie pohľadávky žalobcu v zmysle predloženého návrhu v celom rozsahu. Keďže nebolo možné doručiť platobný rozkaz žalovanému do vlastných rúk, súd zrušil vydaný platobný rozkaz v celom rozsahu podľa § 173 ods. 2 O.s.p. Na ochranu jeho práv v tomto konaní ustanovil žalovanému v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka pre konanie.

Súd sa oboznámil s návrhom na čl. 1 spisu, s Hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok na čl. 2, pokusom o zmier na čl. 4, s podacím hárkom na čl. 5, platobným rozkazom čl. 10, uznesením o ustanovení opatrovníka žalovanému čl. 16. Na základe týchto pripojených listinných dôkazov, ako aj z obsahu spisu zistil nasledovný skutkový stav:

V zmysle Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 26.3.2015 číslo dokladu 977671, var. symbol 1508198 bola prepravným kontrolórom žalobcu - revízorom, vykonaná kontrola žalovaného, ktorý v uvedený deň v čase o 5.56 hod. cestoval linkou č. 61, číslo voza 2841 bez platného cestovného lístka. Výzvou na zaplatenie zo dňa 4.5.2015 vyzval žalobca žalovaného k zaplateniu cestovného 0,70 €, poštovného 1,15 € a úhrady 70,00 €. Žalovaný však na výzvu vôbec nereagoval.

Podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 56/2012 o cestnej doprave (účinný od 1.3.2012), vodič, iný člen osádky autobusu a revízor sú oprávnení uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, povinnosť zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu, alebo preukázať svoju totožnosť a poskytnúť údaje potrebné na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady podľa § 14 ods. 2.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonomnom zástupcovi.

Podľa § 16 ods. 5 tohto zákona, cestujúci je povinný mať cestovný lístok pri sebe po celý čas prepravy a bezprostredne pri vystupovaní z autobusu a na výzvu sa ním preukázať osádke autobusu, revízorovi alebo osobe poverenej výkonom odborného dozoru.

Podľa § 17 ods. 2 zákona, sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

V súlade so zmluvou o preprave osôb, Tarifou MHD v Bratislave a s Prepravným poriadkom MHD v Bratislave, vznikla tak v súlade s Čl. 5 Tarify a Čl. 6 Prepravného poriadku povinnosť žalovaného zaplatiť cestovné a úhradu (pokutu) v celkovej sume 70,70 € (uplatnené cestovné 0,70 € + úhrada 70,00 €).

Na základe takto vykonaného dokazovania súd mal jednoznačne za preukázané, že žalovaný cestoval vo vyššie uvedený deň bez platného cestovného lístka tak, ako je to podrobne rozpísané v Hlásení o porušení tarifných a prepravných podmienok. Uplatnenú pohľadávku žalobcu vo výške 70,70 € v zmysle výzvy k úhrade zo dňa 4.5.2016, doposiaľ nezaplatil.

S poukazom na zistené skutočnosti ako aj vyššie citované zákonné ustanovenia, súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 70,70 € (bez uplatnených ostatných nákladov tykajúcich sa poštovného 1,15 €) v zmysle návrhu žalobcu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., s tým, že úspešnému žalobcovi priznal trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 €.

Najvyšší súd SR vo veci sp. zn. 4Mcd021/2009 uviedol, že súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je podľa § 142 ods.1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania pretože každý úkon, alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.

Procesný súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech, vznikol bolo zaplatenie súdneho poplatku vo výške 16,50 €.

Súd náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom žalobcovi nepriznal, pretože sa nejednalo o náklady účelne vynaložené. Súd nijako nespochybuje právo žalobcu na zastúpenie advokátom a v priebehu konania ho rešpektoval. Právo účastníka na zastúpenie advokátom na jednej strane a právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré spolu síce úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Merítkom účelnosti uvedený §142 ods.1 O.s.p. je

nevyhnutné pomenovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli a teda aj náklady vynaložené v súvislosti s jeho zastúpeným advokátom.

Súd náklady zastúpenia žalobcu, advokátom považoval za neúčelne po zistení, že sa jednalo o vec (ohľadne tzv. hmotného) typovo veľmi jednoducho po skutkovej i právnej stránke, pričom uplatňovanie týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa mení iba identifikačné údaje žalovanej strany, čísla vyúčtovacích faktúr a žalovaná suma. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti. Ide o typovo jednu z najjednoduchších vecí, kde súd nemá poznatok, žeby takáto žaloba bola niekedy zamietnutá.

Žalobca a právny zástupca sú si vyššie uvedených okolností vedomí, a pretože aj keď súd vo veci nariadil pojednávanie, títo sa ho nikdy nezúčastňujú, vychádzajúc z toho, že súd sa pravdepodobnosťou hraničiacou rozhodne na základe predložených písomných podkladov v prospech žalobcu.

K rovnakému záveru k akému dospel súd aplikáciou § 142 ods.1 O.s.p. súd dospel aj za použitia § 150 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak sú trovy konania drobných sporov neprimerané voči pohľadávke môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Neprimeranosťou podľa súdu nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale vôbec aj vznik trov konania, ktorý vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.Us988/2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať hoci bol účastník vo veci samej úspešný.

V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6 Co /443 /2014 zo dňa 29. 5. 2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, cestou tunajšieho súdu.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.